

I en sådan henvendelse til den franske præsident bør statsministeren samtidig officielt slå fast, at Danmark vil nedlægge veto imod et eventuelt tysk eller fransk forslag om at gøre EU til atomvåbenmagt.

Svar (21/9 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Den franske præsident informerede den 13. juni om aftenen offentligheden om, at han havde besluttet at ophæve Frankrigs midlertidige stop for atomprøvesprængninger.

Samme aften beklagede udenrigsministeren beslutningen bl.a. med henvisning til, at de fem atommagter på den nyligt overståede NPT-konference var blevet enige om at udvise den yderste tilbageholdenhed med gennemførelsen af prøvesprængninger.

Få dage efter tog jeg selv initiativ til at rejse spørgsmålet i tilknytning til EU-topmødet i Cannes. Den franske præsident blev under den uformelle drøftelse på topmødet af Østrigs kansler gjort bekendt med mit og de øvrige socialdemokratiske regeringslederes syn på det franske skridt. Dette skete med henvisning til De Europæiske Socialdemokratiets entydige fordømmelse af atomprøvesprængninger fra dagen før.

Eftersom den franske præsident over for offentligheden benægtede, at hans beslutning var blevet kritiseret på Cannes-mødet, udsendte jeg, sammen med min østrigske og svenske kollega, en erklæring om det faktiske hændelsesforløb. Ligeledes gentog vi vores syn på den franske beslutning og opfordrede til, at den blev ændret.

Udenrigsministeren har løbende på regeringens vegne fulgt op på sagen over for sin franske kollega. Den 17. juli 1995 tog udenrigsministeren således på et formelt møde i EU's ministerråd klart afstand fra den franske beslutning samt beklagede den.

Ved meddelelsen om gennemførelsen af den franske atomprøvesprængning den 5. september 1995 har regeringen taget stærkt afstand herfra og opfordret Frankrig til at afstå fra yderligere prøvesprængninger. Dette er sket dels i en fælles nordisk udtalelse af 6. september 1995, dels ved indkaldelse af Frankrigs chargé d'affaires til Udenrigsministeriet samme dag. Regeringen rejste sagen på det uformelle EU-udenrigsministermøde i Santander den 9.-10. september 1995.

Regeringen vil i sine kontakter med den franske regering fortsætte sine bestræbelser på at få de franske myndigheder til at indstille alle yderligere atomvåbenforsøg.

Spm. nr. S 2548

Til skatteministeren (5/9 95) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren oplyse, om der findes en klar definition på forskellen mellem miljøafgifter og andre afgifter, og om der kan udarbejdes en definition, der sikrer en klar adskillelse mellem miljøafgifter og den øvrige skatte- og afgiftspolitik?«

Begrundelse

Ministeren har ifølge Politiken den 5. september 1995 fremlagt en kritik af det punkt i den socialdemokratiske landsmødeudtalelse om EU, som omhandler gennemførelse af miljøafgifter ved flertalsafgørelse i EU.

I den forbindelse vil det være nyttigt for debatten, hvis regeringen klargør begrebet miljøafgift, således at alle kan vide, hvilke afgifter der vil blive omfattet af Socialdemokratiets forslag om, at der skal indføres flertalsafgørelser om miljøafgifter i EU.

Efter Enhedslistens opfattelse bør der ikke indføres flertalsafgørelser om miljøafgifter. Der findes en lang række tungtvejende grunde til at gå imod forslaget.

For det første vil det ikke være muligt at isolere flertalsafgørelser til lige netop de områder, hvor Danmark gerne vil have mulighed for at stemme andre lande ned, mens vi selv vil have lov at bestemme alle andre områder.

For det andet vil det ikke være muligt at begrænse flertalsafgørelser til minimumsregler. Andre lande vil uden tvivl kræve, at der samtidig indføres maksimumsregler, der sætter loft over miljøafgifter. Nogle lande kan f.eks. være interesserede i at hindre høje afgifter på atomenergi.

For det tredje vil der som påpeget af ministeren opstå det helt elementære problem med at sikre en definition af miljøafgifter, som sikrer, at vi ikke her i Danmark påtvinges afgifter, som vi ikke ønsker.